

ผลกระทบต้อปัญหาพฤติกรรมในเด็กปัญญาอ่อนอายุ 6-11 ปี
จากทัศนคติในการอบรมเลี้ยงดูของบิดา-มารดาที่ต่างกัน (2544)

The impact of different attitudes of parents to bringing-up
mentally retarded children aged 6-11 years upon behavioral problems

ประเสริฐ จุฑา

ประภาศรี ปัญญาวิชิตชัย

ญาดา ปิงเมือง

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องผลกระทบต่อปัญหาพฤติกรรมในเด็กปัญญาอ่อนอายุ 6-11 ปี จากทัศนคติในการอบรมเลี้ยงดูของบิดา - มารดาที่ต่างกันนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของบิดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรปัญญาอ่อน ลักษณะปัญหาพฤติกรรมของเด็กปัญญาอ่อน และผลกระทบต่อปัญหาพฤติกรรมในเด็กปัญญาอ่อนอายุ 6-11 ปีจากทัศนคติในการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกันของบิดา-มารดา โดยการศึกษาในผู้ปกครองที่มีบุตรปัญญาอ่อนอายุ 6 - 11 ปี ที่มารับบริการที่กลุ่มงานจิตวิทยา โรงพยาบาลราชานุกูล จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของเด็กและของบิดา-มารดา แบบสอบถามความรู้สึกในการเลี้ยงดูเด็ก (The Mother - Child Relationship Evaluation) และแบบสำรวจพฤติกรรมเด็ก (Thai Youth Checklist : TYC)

ผลการศึกษามีดังนี้

เด็กปัญญาอ่อนร้อยละ 56.1 มีปัญหาพฤติกรรมตามทัศนะของบิดา-มารดา โดยปัญหาพฤติกรรมของบุตรที่เป็นปัญญาอ่อนที่บิดา-มารดาพบมากที่สุดคือร้อยละ 80.7 ขาดสมาธิ สนใจสิ่งใดได้ไม่นาน ร้อยละ 73.7 ชอบโต้เถียง ร้อยละ 70.2 ไม่อยู่นิ่ง ลุกลุกนอน หรืออยู่ไม่สุข ร้อยละ 68.4 ฟังพาผู้ใหญ่มากเกินไป เจ็บตัวบ่อยหรือได้รับอุบัติเหตุบ่อย ทำอะไรโดยไม่คิด และมีปัญหาการพูด ทัศนคติการเลี้ยงดูบุตรที่เป็นปัญญาอ่อน พบว่า บิดา/มารดาส่วนใหญ่มีทัศนคติในการเลี้ยงดูแบบตามใจ (overindulgence) สูงถึงร้อยละ 66.7 และมีทัศนคติการเลี้ยงดูแบบยอมรับ (acceptance) อยู่ในระดับต่ำ ถึงร้อยละ 59.6

ปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ระดับความเป็นปัญญาอ่อน ($p < 0.05$) และพบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างปัญหาพฤติกรรมของบุตรปัญญาอ่อนและทัศนคติของบิดา-มารดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตรปัญญาอ่อนแบบยอมรับ (acceptance) ($p < 0.05$)